

Arrest

nr. 89 124 van 4 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 29 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 april 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 80 562 van 2 mei 2012 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012, terechtzitting waarbij de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 18 september 2012.

Gehoord het verslag van wnd. kamervoorzitter M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op X.

De verzoekende partij dient op 27 januari 2012 een eerste asielaanvraag in België in.

Op 24 februari 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij de verzoekende partij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Op 28 maart 2012 wordt het beroep tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire status van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 78 238.

Op 16 april 2012 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in België in.

Op 23 april 2012, met kennisgeving op 24 april 2012, neemt de gemachtigde van de bevoegde staats-secretaris de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Overwegende dat de betrokkene op 27 januari 2012 een eerste asielaanvraag indiende om zijn dossier op 3 februari 2012 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 27 februari 2012 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 26 maart 2012 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 16 april 2012 een tweede asielaanvraag indiende waarbij hij verklaart niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een identiteitskaart van zijn vader dd. 24/10/2003, een artikel dd. 04/04/2007 en politierapport dd. 21/04/2007 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze documenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene bij de indiening van zijn tweede asielaanvraag in het centrum een identiteitskaart van zijn vader en een politierapport naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat hierboven reeds op deze documenten werd ingegaan, dat het artikel dat de betrokkene bij de asielaanvraag doorfaxt, enkel is wat het is, een artikel, dat een artikel in een krant, geen officieel door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt, dat het opgesteld kan zijn op aanvraag. Overwegende dat de betrokkene op 17 april 2012 nog documenten doorfaxte naar de Dienst Vreemdelingenzaken, dat de eerste bijlage compleet onleesbaar is, dat de andere bijlages de artikels betreffen die hierboven reeds behandeld werden. Overwegende dat de betrokkene ingaat op een pv over zijn broer dat hij niet voorlegt waarbij opgemerkt moet worden dat een pv over de broer van de betrokkene geen betrekking heeft op de betrokkene persoonlijk dat de betrokkene verklaart dat de problemen van zijn broer de reden zijn van zijn problemen zijn, dat deze verklaringen terugslaan op de redenen die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te vertalen, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. De verzoekende partij getuigt van het rechtens vereiste belang indien de eventueel tussen te komen vernietiging van de bestreden beslissing haar een direct en persoonlijk voordeel verschaft.

Op 28 augustus 2012 stelt de Dienst Vreemdelingenzaken per fax de Raad in kennis van het verslag van vertrek van de verzoekende partij, waaruit blijkt dat zij op 21 augustus 2012 onder escorte uit het Rijk is vertrokken.

Gevraagd naar haar belang, antwoordt de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting dat zij geen actueel belang meer heeft. Beide partijen zijn het eens dat de zaak zonder voorwerp is geworden.

Het beroep tot nietigverklaring is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. kamervoorzitter,

mevr. S. BEERNAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. BEERNAERTS

M. BEELEN